



ע"פ 2732/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2732/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופט ד' מרשק מרום) מיום
8.3.2018 בת"פ 46999-07-16

בשם המבקש: עו"ד דוד זילברמן
בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ד' מרשק מרום) מיום
8.3.2018 בת"פ 46999-07-16, בגדרו הושת על המבקש עונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, מאסר על
תנאי וקנס כספי בסך 5,000 ש"ח.

הרקע לבקשה וטיעוני הצדדים

1. ביום 28.7.2016 הוגש נגד המבקש ו-20 נאשמים נוספים כתב אישום המגולל 29 אישומים שונים, על רקע פעילות סוכן משטרה במסגרת ביצוע עסקאות של סחר בנשק ובסמים. מכתב האישום עלה כי בתקופת פעילותו של

עמוד 1



הסוכן, ביצעו הנאשמים עסקאות רבות בנשק ובתחמושת בסכום כולל של מאות אלפי ש"ח. למבקש יוחסו עבירות של קשירת קשר לסחר בנשק (לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) וסחר בנשק (לפי סעיף 144(ב2) לאותו חוק), זאת על יסוד מעורבותו בעסקה שבה הוא ואחרים מכרו אקדח לסוכן המשטרה.

2. בתחילה כפר המבקש במיוחס לו, אולם לאחר שמיעת עדות הסוכן המשטרה הוא ביקש לחזור בו מכפירתו. משהודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 5.11.2017 הורשע בביצוע העבירות האמורות. הודאת המבקש ניתנה מבלי שהייתה הסכמה לגבי העונש אך בהסכמת הצדדים הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עלה כי המבקש בעל עבר פלילי שאינו מכביד, וכי להתרשמות שירות המבחן מעשי המבקש לא נעשו מתוך דפוסים עברייניים אלא מתוך רצון להשתייך לחברה שולית באותה תקופה. רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום הנשק הוערכה כנמוכה ולכן הומלץ על העמדת המבקש במבחן והשתתפות עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

3. בגזר דינו עמד בית המשפט המחוזי על כך שבמעשיו המבקש פגע באופן משמעותי בערך המוגן של שלום הציבור וביטחונו. זאת, לנוכח העובדה כי לקח חלק מרכזי בסחר באקדח יקר ערך, כאשר המבקש לא ידע לאיזו מטרה האקדח נרכש. הודגש כי מגמת בתי המשפט היא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ובכלל זה הנטייה להשית מאסר מאחורי סורג ובריוח גם על מי שזו הרשעתו הראשונה בפלילים. לאחר שקלול נסיבות ביצוע העבירה, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס כספי. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בית המשפט הביא בחשבון לקולא את הודאת המבקש, את העובדה כי הוא לוקח אחריות ומבין את חומרת העבירות שביצע ואת נסיבות חייו האישיות. עם זאת, ניתן משקל לכך שהודאתו ניתנה רק לאחר שמיעת עדות הסוכן המשטרה, לכך שזוהי לא הסתבכותו הראשונה בפלילים ולכך שהוא נוטה למזער את חלקו בביצוע העבירה. לפיכך, השית בית המשפט על המבקש את העונשים המפורטים מעלה.

4. ביום 1.4.2018 הגיש המבקש ערעור על חומרת גזר הדין בעניינו, ובפרט על רכיב עונש המאסר בפועל. בד בבד הגיש את הבקשה לעיכוב ביצוע שלפני. לטענתו, בגזר דינו החמיר בית המשפט המחוזי עמו, הן באופן כללי והן ביחס לעונשם של יתר הנאשמים בפרשה. לטענתו, סיכויי הערעור טובים, שכן מדובר בעונש חמור העומד גם בניגוד להמלצת שירות המבחן. קיימת אפוא הסתברות גבוהה לכך שהעונש יקוצר "באופן דרמטי" ומכאן שדחיית הבקשה תאיין את תכלית הערעור.

5. מנגד, עמדת המשיבה היא כי דין הבקשה להידחות. לעניין סיכויי הערעור נטען כי בית המשפט סקר כדבעי את מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות, המבקש הורשע על בסיס הודאתו והעונש שהוטל עליו ממוקם ברף התחתון של מתחם העונש שנקבע. כמו כן, לאחר ניכוי ימי מעצרו נותרו למבקש 19 חודשי מאסר בפועל שהוא טרם החל לרצות, כך שדחיית הבקשה לא תהפוך את הערעור לתיאורטית.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, בהודעת הערעור ולאחר שמיעת טענות הצדדים בעל-פה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. נקודת המוצא היא, כי נאשם שהורשע בדיון יחל בריצוי עונש המאסר שהוטל עליו מיד לאחר גזר הדין, אלא במקרים חריגים בהם קיימות נסיבות מיוחדות. בית משפט זה עמד לא אחת על השיקולים שיובאו בחשבון במסגרת בקשות כגון דא ובתוכם, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך עונש המאסר; טיב הערעור; סיכויי הצלחת הערעור;



עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות (ע"פ 8489/17 סלימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (9.11.2017); ע"פ 3853/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2017); ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 261 (2000)). מקרה זה אינו נכנס בגדרם של אותם מקרים חריגים, מכל ההיבטים אשר צוינו לעיל.

7. יתר על כן, מבלי להביע עמדה נחרצת ביחס לסיכויי הערעור, נראה על פניו כי גם אם בית משפט זה יקל בעונשו, ההסתברות שלא יוטל על המבקש עונש מאסר בפועל אינה מן הגבוהות. המבקש הורשע כאמור על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לסחר בנשק וסחר בנשק. בעבירות מסוג זה המגמה היא להחמיר בענישה ועל פניו העונש אשר הושת על המבקש איננו עונש חמור (ראו למשל: רע"פ 6306/17 חטיב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (28.3.2018); ע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (13.9.2017)). כמו כן, עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מלמד כי הוא סקר את מדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות לענייננו בעבירות נשק ותחמושת. בית המשפט גם הביא בחשבון לקולא את האמור בתסקיר שירות המבחן, את נסיבות חייו המורכבות של המבקש ואת העובדה שהוא הודה במעשים ונטל אחריות – אף על פי שאין להתעלם מכך שהודאתו לא הגיעה בהתחלה אלא רק לאחר שמיעת עדותו של הסוכן המשטירתי.

8. מסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה כי כאשר נאשם מערער על חומרת גזר הדין בלבד, ערכאת הערעור אינה נוטה לעכב את ביצוע העונש, זאת כנגזרת מן ההלכה לפיה ככלל אין להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים (ע"פ 560/18 שדמי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.2.2018); ע"פ 8477/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (6.11.2017); ע"פ 8480/12 בלצאן נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.11.2012)). לא שוכנעתי כי מקרה זה עולה כדי אותם מקרים חריגים. כמו כן, העובדה ששירות המבחן המליץ להשית על המבקש עונש הקל באופן משמעותי מזה שהושת עליו לבסוף, אין בה בהכרח כדי לשנות מהמסקנה האמורה, שכן כידוע, תסקיר שירות המבחן אינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלו אותם בוחן שירות המבחן (רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.3.2016)).

9. אשר על כן, הבקשה נדחת. על המבקש להתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו ביום 29.4.2018 עד השעה 10:00 בבית הסוהר "הדרים" או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כאשר ברשותו תעודת זהות או דרכון. עליו לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, אל מול ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים מספר: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ח (9.4.2018).

ש ו פ ט